

§ 17. Der Majoratsbesidderen eller gaar fallit, efter at have gjort den i § 14 ommeldte Anmeldelse til Justitsministeren, men forinden det for Ministeriet er godtgjort, at hele den Majoratets tilkommende Kapital er sikret dette, betragtes, naar ikke i det forstnævnte Tilfælde Efterfølgeren for sit Bedkommende vil fastholde Anmeldelsen, denne som bortfalden og den til Majoratet mulig alt indbetalt. Des af Kapitalen eller de til dette i den Anledning udfærdigede Forordninger udleveres Boet eller Arvingerne. Der Majoratsbesidderen eller gaar fallit, efter at hele Kapitalen er sikret Majoratet, men forinden Skjode er udfærdiget, gaar Retten til at erholde Skjode paa Eiendommen derimod over paa hans Bo eller Arvinger.

§ 18.

Den substituerede Kapital indrages under Majoratets Fideikommisskapitaler og bliver undergivet de for Majoratet med Hensyn til Hjemfaldsret, Behnspligt, Apanager og Entepensioner gjældende Regler.

Enhver ny Majoratsbesidder har Ret til at beholde 10 pCt. af den oprindelige Kapital som sin frie Eiendom med Afgiftspligt efter Ministerens Bestemmelse i Henhold til Reglerne i § 7.

§ 19.

Derfor Majoratet senere maa lade sig den frigjorte Eiendom udlægge for Gjæld bliver den at behandle som en dette tilhørende fri Eiendom.

III.

Umindelige Bestemmelser.

§ 20.

Derfor en Majoratsbesidder paa en af de tyende i denne Lov hjemlede Maader har ladet sig det til Majoratet hørende Bøndergods ganske eller tilbøds overdrage til Eiendom, forblive Bestemmelserne i Loven af 21de Juni 1854 om, at det til et Majorat hørende Bøndergods, saalænge det er bortfæstet, kun kan afhændes til Fæsterne eller med disses Samtykke til deres Livsarvinger, Svigerbørn eller Stifbørn, i Kraft med Hensyn til det Majoratsbesidderen til Eiendom overdragne Bøndergods, og skulle, derhos Gaardsforpagtere efter Forordningen af 15de Juni 1792 have de samme Rettigheder, som ere tilstaaede Fæstere ved Loven af 21de Juni 1854. Forsaavidt der i Erektionsbrevene eller andre gyldige Forordninger for Majoratet findes Bestemmelser til særlig Gavn for Godsets Bønder, maa det derhos paases, at der træffes Overenskomst med disse om, hvorledes der for Fremtiden skal forholde sig i saa Henseende. Kan en Forening herom ikke opnaas, fastsætter Justitsministeren, hvilket Bedrag der bliver at tilstaa dem derfor. Ved den efter Majoratets Overgang til fri Eiendom, forsaaavidt Bøndergodset eller enkelte Dele deraf angaar, først indtrædende Fæsteledigheds eller Forpagtnings Dødsbørn blive de fæstepligtige Steder, derfor den tidligere Fæster eller Forpagter efterlader sig Livsarvinger, Svigerbørn eller Stifbørn, og Eieren ikke inden 6 Maanedes fra Fæstets Dødsbørn kan blive entg med Nogen af disse om Salget af Stedet, at stille til offentlig Auktion, paa det Vilkaar, at mindst Halvdelen af Kjøbesummen indstaaer i Stedet med første Pantret uopsigelig fra Eier til Eier i 30 Aar fra Auktionsdagen efter Reglerne for Umyndiges Midler, forsaaavidt der kun sker saadant Eierkifte som betegnet i Slutningen af § 5, og tilfalder da en Trediedel af Kjøbesummen den sidste Fæsters eller Forpagters efterladte Børn, Svigerbørn, Stifbørn eller disses Livsarvinger inden 12 Uger efter Auktionsdagen. Saafremt Ingen af disse findes eller